

informátor

Rok povolání

SOCIÁLNÍ PRACOVNÍK

Odbornost a srdce

Slezská diakonie
Přinášíme světlo do života potřebným

2/2025

OBSAH

2	EDITORIAL
3	CO SE UDÁLO
6	BIBLICKÉ ZAMYŠLENÍ
7	HLAVNÍ TÉMA – SOCIÁLNÍ PRACOVNÍK
11	VZDĚLÁVÁNÍ – VZDĚLÁVÁNÍ JAKO CESTA K ÚSPĚŠNÉ KARIÉŘE V POMÁHAJÍCÍCH PROFESÍCH
12	PERSONALISTIKA – SETKÁNÍ MAMINEK NA MATEŘSKÉ A RODIČOVSKÉ DOVOLENÉ
13	MŮJ PŘÍBĚH
14	JAK VAŠE DARY POMÁHAJÍ
15	TIP NA KNIHU

EDITORIAL

Vážení a milí čtenáři,
vítám vás u dalšího, jarem provoněného vydání našeho časopisu. Jak už mnozí víte, letošní rok je ve Slezské diakonii rokem „Povolání“. V minulém čísle jsme se proto blíže zaměřili na povolání pracovníka v sociálních službách a tentokrát se budeme věnovat další profesi, kterou je sociální pracovník. Ačkoliv se mohou zdát tato dvě pojmenování podobná a lidem se často pletou, opravdu se jedná o dvě různé pracovní pozice. Každá je specifická a obě jsou v sociálních službách nepostradatelné.

Milí čtenáři, doufám, že si užíváte krásného počasí a po dlouhé zimě také příjemných slunečních paprsků. S příchodem jara, kdy se příroda probouzí, vnímáme i nové vyhlídky a touhu po změně. Podobně jako toto roční období přináší naději na nový začátek, i sociální pracovníci často pomáhají lidem začít znovu. S větší vírou v sebe, s novou perspektivou nebo s podporou, kterou potřebují k dalším životním krokům.

Povolání sociálního pracovníka není jen profesí, ale i posláním. Vyžaduje hlubokou empatii, odvahu čelit složitým životním příběhům bez předsudků, ale i schopnost hledat cesty tam, kde se zdá, že už žádné nejsou. Jsem velice vděčná za všechny naše kolegyně a kolegy, kteří v každé ze 113 služeb Slezské diakonie odvádějí mimořádnou práci. Děkuji jim také za ochotu podělit se s námi o své zkušenosti.

S úctou a poděkováním za vaši dosavadní přízeň

Zuzana Filipková
ředitelka Slezské diakonie

INFORMACE PRO ZÁJEMCE O PRÁCI U NÁS

Veronika Nyberová

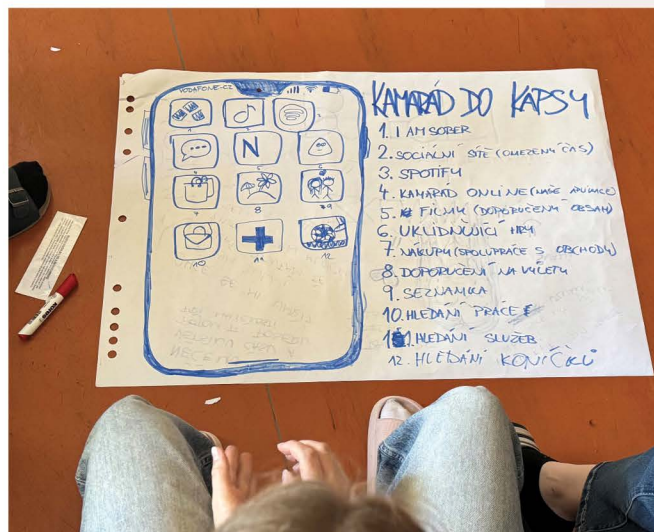
Nové pracovní příležitosti najdete přehledně na našem webu v záložce KARIÉRA. Máte zde možnost využít chat a zeptat se, pokud vás třeba zajímá něco, co jsme v inzerátu nezmínili, naše personalistky vám rády odpoví. Aktuálně zveřejněné pracovní nabídky najdete také v naší facebookové skupině Nabídka práce ve Slezské diakonii. Sledujte ji, ať vám žádná nová pracovní příležitost neuteče. Chcete vědět víc o tom, jaké výhody práce u nás přináší? Zajímá vás, jak se stát součástí Slezské diakonie? Všechno najdete na našich webových stránkách.

CO SE UDÁLO

KAMARÁD DO KAPSY

Gabriela Lhotská

Jak by vypadala aplikace na duševní pohodu očima mladých? V rámci projektů „Blázníš? No A!“ a „Není duše jako duše“ jsme se žáky tvořili pomocníka pro duševní pohodu, a tak vznikl návrh „Kamaráda do kapsy“: relaxace, hry, seznamka i podpora při odvykání. Žáci ukázali, že duševní zdraví je pro ně komplexní téma. Díky MAS Lašsko, z. s., mohly školy zažít tuto inspiraci zdarma. Služba RÚT Nový Jičín, sociální rehabilitace podporuje mladé lidi i nadále.

SNÍDANĚ SE ZAMĚSTNAVATELI

Silvie Pavelková

Ve Frýdku-Místku se uskutečnila první akce svého druhu – Snídaně se zaměstnavateli! Nápad se zrodil ve službě sociální rehabilitace RÚT Frýdek-Místek, ale je to výsledek skvělé spolupráce pracovníků města a služeb podporujících lidi se zkušenostmi s duševním onemocněním. Propojili jsme zaměstnavatele s a bez zkušeností se zaměstnáváním těchto lidí a zároveň firmy z otevřeného i chráněného trhu práce. Sdíleli jsme zkušenosti a mluvili o problematice. Tím jsme otvírali nové příležitosti na všech frontách. Na straně firem, sociálních služeb a na straně lidí, kteří chtějí pracovat. A „snídat“ budeme opětovně. Naším cílem je totiž postupně rozšiřovat platformu zaměstnavatelů, kteří dávají šanci lidem se zkušeností s duševním onemocněním uplatnit se na poli práce.

PROČ MÁ SMYSL VYDAT SE DO SVĚTA POMÁHAT

Tereza Malinová

CO SE UDÁLO

Každý z nás touží po tom, aby měl jeho život smysl. Mezinárodní dobrovolnictví je jednou z cest, jak tento smysl objevit – v pomoci druhým, v objevování nových kultur a v růstu sebe sama. Skrze InterVIA, mezinárodní (ale i místní) dobrovolnické programy, dostávají mladí lidé – ať už z Turecka, Jordánska, Německa, či Česka – možnost podat pomocnou ruku tam, kde je to potřeba. Dobrovolníci často říkají, že z domova odjížděli s touhou pomoci druhým, ale vrátili se s pocitem, že obohaceni byli především oni sami. Mezinárodní dobrovolnictví rozšiřuje obzory a staví mosty mezi lidmi.

Dobrovolníci se učí trpělivosti, empatii, samostatnosti i týmové spolupráci. Poznávají nový jazyk, kulturu, mentalitu lidí a především poznávají sami sebe v nových situacích. Naše bývalá dobrovolnice Asude například po návratu z dobrovolné služby sdílela, že se stala sebevědomější, otevřenější dalším kulturám a naučila se více naslouchat. Současná dobrovolnice Paula říká, že jí tato zkušenost pomohla dospět, otevřela jí mysl a ukázala, že i malé kroky, kterých postupně dosahovala, mohou mít skutečný dopad – třeba v podobě zlepšení něčího dne nebo konkrétní pomoci.

Pro Slezskou diakonii je mezinárodní dobrovolnictví nejen způsob, jak naplňovat své poslání služby bližnímu, ale i možnost, jak inspirovat mladou generaci k aktivnímu občanství a solidaritě.

VERTIKALIZACE PRO NOVOU PERSPEKTIVU VNÍMÁNÍ SVĚTA

Karolína Bobek Paździorová

Zvedací a asistenční systém již několik měsíců slouží jako velmi výkonný pomocník při přesunech mezi jednotlivými místnostmi uživatelům denního stacionáře EUNIKA Karviná. Zakoupením speciálních komponentů začal systém sloužit nejen k přesunům, ale také k vertikalizaci. Pro některé může být tento pojem neznámý, proto vám jej rádi vysvětlíme. Vertikalizace je proces, při kterém se člověk dostává do vzpřímené polohy, která je pro něj přirozená a zdravá. Je důležitá pro udržení správné funkce vnitřních orgánů, kostí, kloubů, svalů a nervového systému. Tento proces také podporuje psychickou pohodu a kvalitu života. Zvedací a asistenční systém jsme začali využívat k nácviku chůze, kterou s uživateli nejčastěji trénujeme. Pro mnohé je změna polohy, kdy dlouhý čas tráví na svém invalidním vozíku, velmi nečekaná a zajímavá. Vzpřímená pozice jim tak poskytuje jinou a novou perspektivu vnímání světa a možnost čerpat podněty z okolí.

KDYŽ BŮH VOLÁ

David Pasz

Jarní duchovní konference na téma Když Bůh volá přinesla požehnané chvíle ve společnosti s našimi hosty Radkem Hejretem, ICEJ Česká republika, a Davidem Kotasem, pastorem Slezské církve evangelické a. v.

SOCIÁLNÍ PRACOVNÍK – ODBORNOST A SRDCE. KRÁL ŠALOMOUN

Kéž je Šalomounova modlitba a rada pro nás povzbuzením: s vírou prosit o vnímavé srdce a hledat pravdu o člověku, situaci, o světě. A pak každý v rámci svého povolání budeme moct jednat a hájit hodnoty, které nesou nás i naši službu.

„Mě ty papíry snad jednou umoří“, zaslechnu občas postesknutí některé sociální pracovnice. „Kdybych tak měla více času na klienty!“ Tyto věty dokládají, že u sociálního pracovníka jako takového se vyskytuje nejen odbornost, ale i srdce. Pravda, když přijde na různé stížnosti a konflikty mezi klienty, prvotní zájem sice mírně opadá, to ovšem neznamena, že je člověk nemá rád nebo že by nebyla tázána jeho odbornost i víra. Ale také v rodině dokáže leckterá hádka dětí vyvolat nejen smutný povzdech. K čemu jsme pak povoláni? Snad to trochu osvětlí toto biblické okénko.

V podobné situaci se ocitl i mladý král Šalomoun. Když začínal své královské působení, jako by tušil, že k soudu se nechodí pro spravedlnost, ale pro rozsudek. Pokud chce konat spravedlnost při tomto množství lidí, potřebuje „vnímavé srdce“, které dovede rozlišovat dobro (pravdu) od zla (lži). Proto hledá Hospodina a prosí ho o takové srdce, které dokáže rozlišovat a vidět podstatu věcí. Hospodinu se líbí, že nežádá o bohatství nebo dlouhý věk, a učiní podle jeho slov. Jak to vypadá v praxi?

Tehdy přišly ke králi dvě ženy nevěstky a postavily se před něj. Jedna z těch žen řekla: „Prosím, můj pane, já a tato žena bydlíme v jednom domě a já jsem u ní v domě porodila. Třetího dne po mém porodu také tato žena porodila. (...) V domě nebyl nikdo kromě nás dvou. Syn této ženy však v noci zemřel, neboť ho zalehla. (...)“ Druhá žena však prohlásila: „Nikoli. Můj syn je ten živý, a ten mrtvý je tvůj.“ Ale první trvala na svém: „Ne. Tvůj syn je ten mrtvý, a ten živý je můj.“ A tak se před králem hádaly.

Moudré knížky by uvedly, že se zde odehrává „tvrzení proti tvrzení“ a že nelze jednat slepě. Je třeba najít pravdu. Ale jak ji najít? Král proto poručil: „Podejte mi meč.“ Přinesli tedy před krále meč. A král nařídil: „Rozetněte to živé dítě ve dvě. (...)“ Tu řekla králi žena, jejíž syn byl ten živý a již se srdce svíralo soucitem nad jejím synem: „Prosím, můj pane, dejte to živé novorozeně jí, jen je neusmrcujte!“ Ale druhá řekla: „Ať není ani moje, ani tvoje. Rozetněte je!“ Tu král rozhodl: „Dejte to živé novorozeně té, která řekla: Neusmrcujte je, to je jeho matka.“ Když se celý Izrael dozvěděl o rozsudku, který král vynesl, jala je bázeň před králem. Viděli, že je nadán Boží moudrostí k vykonávání soudu. (Bible, 1Král, 3, 16–28)

Podobně jako se rozhádání kamarádi v situaci ohrožení dokážou chránit a podpořit, tak podpořila pravá maminka život svého dítěte. Důkazní materiál byl na světě.

David Pasz

**Veškeré informace
o duchovní službě
na webu SD**

SOCIÁLNÍ PRACOVNÍK – POVOLÁNÍ SRDCEM I DUŠÍ

Sociální pracovník je člověk, který stojí po boku těm, kdo se ocitli v náročné životní situaci. Pomáhá lidem, kteří procházejí těžkým obdobím nebo potřebují podporu. Cílem jeho práce není jen radit, ale především porozumět, nabídnout praktickou pomoc a vytvořit bezpečný prostor, kde se klient může cítit klidně, jistě a nakonec i spokojeně.

Kvalifikace a dovednosti sociálních pracovníků

Sociální práce je profese, která vyžaduje nejen odborné vzdělání, ale i lidskou zralost a citlivý přístup. Zákonem je stanoveno, že sociální pracovník musí mít plnou svéprávnost a být zdravotně způsobilý. Zároveň je nutné mít odbornou kvalifikaci, vyšší odborné nebo vysokoškolské vzdělání v oboru sociální práce, sociální pedagogiky nebo příbuzných humanitních oborech. Kromě odborných znalostí je také důležitá trpělivost, umění naslouchat, schopnost vcítit se do druhých, mít dobré komunikační dovednosti a orientovat se v sociálním systému a právních předpisech. V sociální práci platí také etické zásady, protože sociální pracovník přichází do styku s citlivými informacemi a důvěrou klientů.

Sociální pracovník často hledá řešení ve složitých a napjatých situacích, musí proto umět jednat klidně, nestranně a zároveň s pochopením a respektem.

Sociální pracovníci spojují lidskost s profesionalitou, a právě díky nim nezůstávají lidé v obtížných životních situacích sami.

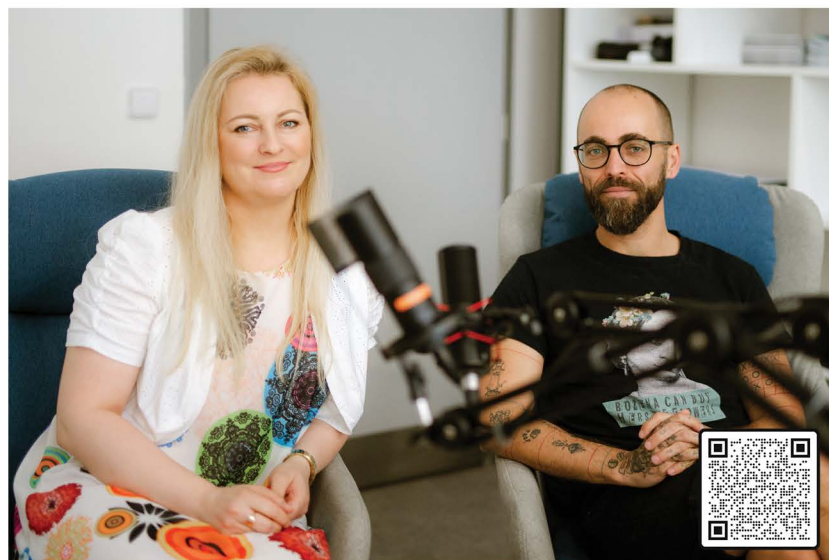
Kde působí a co všechno mohou dělat?

Sociální pracovníci nacházejí uplatnění v široké škále institucí – od veřejné správy přes zdravotnická zařízení, školy až po neziskové organizace. Jejich práce může zahrnovat sociální poradenství, pomoc s vyřizováním příspěvků, sociální šetření v terénu nebo krizovou intervenci. Často také navštěvují klienty v terénu, v jejich domácím prostředí, aby jim pomohli zorientovat se v nové, někdy velmi náročné situaci. Spolupracují s lékaři, psychology, pedagogy i dalšími odborníky a tvoří tak síť podpory, která reaguje na individuální potřeby každého člověka. Přípravují také podklady pro důležitá rozhodnutí v oblasti sociální pomoci, podílejí se na plánování péče a pomáhají zajišťovat dostupnost potřebných služeb. Setkávají se s lidmi, kteří čelí ztrátám, násilí, zdravotnímu handicapu nebo osamění, a v těchto chvílích je jejich přítomnost a podpora nenahraditelná.

Být sociálním pracovníkem znamená stát se oporou pro ty, kteří si sami pomoci nedokážou. Je to náročná, ale velmi důležitá profese, jež má skutečný dopad na životy jednotlivců i celých komunit. Sociální pracovníci spojují lidskost s profesionalitou, a právě díky nim nezůstávají lidé v obtížných situacích sami.

Co všechno práce sociálního pracovníka obnáší v rámci služby terapeutická komunita EXIT Komorní Lhotka, nám přiblíží poradce/terapeut a sociální pracovník pan Jan Horák.

Veronika Sasynová

V rámci kampaně Rok povolání jsme připravili další díl podcastu, hostem byl tentokrát Jan Horák. Jaké znalosti a dovednosti jsou potřeba, aby mohl být skutečnou oporou lidem v krizových situacích? Pan Horák přibližuje nejen každodenní realitu sociální práce, ale také to, proč by měla být více doceněna. Zjistíte, že sociální pracovník není jen člověk s dobrým srdcem, ale vysoce kvalifikovaný odborník, jehož práce pomáhá měnit životy.

ROZHOVOR S JANEM HORÁKEM

Sociální pracovník je často vnímán jako průvodce pro ty, kteří se ocitli v těžké životní situaci. Můžete nám popsat, co to znamená konkrétně ve vaší praxi v terapeutické komunitě EXIT?

V terapeutické komunitě mám na starosti denní program pro klienty, odborné skupiny a v případě, že mám v garantství klienta, tak jeho individuální plán. Denní program znamená koordinace dne podle harmonogramu, který je u nás přesně strukturovaný od ranní komunity po tu večerní. Odborné skupiny jsou takovým středobodem dne, v úterý máme například skupinu Prevence relapsu, kde jsou uchopeny témata související s tréninkem předcházení rizik v souvislosti se závislostí a je to velmi sebezrovojová skupina. Individuálně vedu klienty pomocí pohovorů a rodinných setkání. Mám kolegy na stejné pozici a také na pozici pracovní terapeut, ti mají na starosti praktický chod domu a volnočasové aktivity, vzájemně se doplňujeme a v mnoha ohledech i pochopitelně prolínáme v činnostech.

Je možné říct, že cílem práce sociálního pracovníka je především porozumět klientovi? Jak se tento přístup odráží ve vaší práci s mladými lidmi? Má tato cílová skupina nějaká specifika?

Naše cílová skupina mladých lidí (14–26 let) se zkušeností se závislostí je velmi specifická a je vnímána jako náročná. Nejspíš je to pravda, ale naše práce je taky spojená s možností vidět během 6 měsíců v programu spoustu konkrétních změn zlepšení a tím se to vyváží. Porozumět klientům a nabídnout jim kompetence pro otevření, zpracování a částečně možná i vyřešení jejich situace je dle mého obsaženo v jádru principů terapeutické komunity. Společně s našimi klienty se snažíme koukat na svět jejich očima a je nutné pochopit, z jakého důvodu svět kolem sebe prožívají tak, jak prožívají. Pak se může podařit pozitivní změna.

Jak konkrétně vypadá praktická pomoc, kterou klientům nabízíte? Jaká je vaše role jako sociálního pracovníka v rámci týmu?

V kostce jde o střednědobý pobytový program, který je orientovaný na pomezí skupinové terapie a sebezkušenosti v rámci praktických činností a spolurozhodování. Ta konkrétní nabídka spočívá v možnosti bezpečně 6 měsíců žít na naší komunitě a učit se být zapojený v různých funkcích (kuchař, majordomus, chovatel atp.), zkoušet si zodpovědnost a čelit situacím, kdy o sobě mluvím a neutíkám před přímou a někdy možná nepříjemnou zpětnou vazbou. Pro nás pracovníky je cílem, aby si to co nejvíce moderovala a upravovala klientská skupina. Proto bychom měli být více v roli průvodců toho procesu, ne ti, kdo vytvářejí obsah dění na komunitě. Moje role je být při tom a všimnout si, co se mezi klienty děje, dávat zpětnou vazbu na emocionální chování a celkovou atmosféru. Samozřejmě jsme jako pracovníci i dveřníci, koordinátoři, řidiči, rozhodčí, moderátoři setkání s rodinou a mnoho dalšího. Role pracovníků na komunitě je hodně pestrá, což je skvělé. Představa sociálního pracovníka za stolem u počítače nebo v klidné a strukturované konzultační místnosti u nás je jenom jeden malý střípek v mozaice dalších rolí. Což je pro mě osobně jeden z dalších důvodů, proč tu práci zbožňuju.

Jaká odborná kvalifikace a dovednosti jsou na pozici sociálního pracovníka potřeba? Je ve vašem oboru prostor pro další vzdělávání a osobní rozvoj? V jakých oblastech nejvíce?

Formálně je vyžadována kvalifikace dle zák. 108/2006 sb., takže minimálně VOŠ vzdělání v oboru sociální práce a dalších uznaných oborů. Terapeutické dovednosti a vzdělání je určité vhodné, ale není to podmínka. Podstatná je ochota se dále vzdělávat v adiktologických tématech a terapeutických dovednostech. V rámci služby i organizace je spousta možností. Je to pro mě velký benefit a zároveň vnímám jako jednu z povinností neustále se vzdělávat v sociální oblasti obecně.

Co vám práce v TK EXIT osobně přinesla, jak vás ovlivnila?

Prozatím mi dala především unikátní zkušenost být součástí rozvoje takto specifické služby. Vyzkoušel jsem si svou odolnost i zvládání různých hladin stresu. Získal spoustu terapeutických dovedností. Naučilo mě to jistě míře trpělivosti. A především velké pokoře vůči prožívání mladých lidí, které je někdy těžké přijmout, ale vždy jde pochopit.

V rámci kampaně Povolání mluvíme o dvou rovinách – povolání jako zaměstnání a jako životní poslání. Jak to vnímáte vy?

I když je to na mě docela ultimátní postoj, tak ho ve výsledku žiju naplno. Podstatné je, ať si přes maximální zapojení a napojení umíme zachovat odstup a nedostaneme se do tunelového vidění. Zúžená perspektiva je neužitečná jak pro klienty, tak pro pracovníky. Čím pestřejší život budu jako pracovník mít nad rámec toho pracovního, tím užitečnější budu pro klienty. Taková je moje vize, ke které snad i pomalu mířím.

Společně s našimi klienty se snažíme koukat na svět jejich očima a je nutné pochopit, z jakého důvodu svět kolem sebe prožívají tak, jak prožívají. Pak se může podařit pozitivní změna.

Které osobnostní rysy nebo schopnosti považujete za klíčové pro sociálního pracovníka, aby mohl být nejen profesionální, ale zároveň lidský?

To je pro mě spousta vlastností a důležitý je i jejich poměr a to, jak je využíváme v různých situacích. Někdy můžou být ambivalentní. Trpělivost, flexibilita, bojovnost, zásadovost, zvědavost, všímavost, struktura orientovaná pro klienty apod. Pro mě osobně je tam ještě velká porce solidarity a schopnosti pojmenovávat příčiny situací, které řešíme. Mám rád např. koncept kritické sociální práce.

Jaké vidíte největší výzvy nebo změny, kterým čelí oblast sociálních služeb v současnosti a v blízké budoucnosti?

Stárnoucí populace, negativní trendy u dětí a mládeže a priorita témat sociální politiky. Myslím, že se musíme připravit na témata spojená s tímto. Konkrétně jde o klienty, kteří jsou blízko seniorskému věku a současně jsme na ně zvyklí spíše v jiných službách než v těch pro seniory. Spousta nových témat u dětí a mladých lidí spojených s online prostředím, izolovaností vztahů, narůstající agresivitou vůči sobě i okolí, které jsou výzvou pro oblast duševního zdraví. A také nejistota, zda bude sociální politika prioritou v rámci financování. To jsou v kostce také důvody, proč by měli být profesionálové ze sociální oblasti co nejvíc slyšet na veřejnosti.

Práce v sociálních službách může být psychicky náročná. Co vám pomáhá „dobít baterky“ a udržet si vnitřní rovnováhu?

Vždy jsem si myslel, že bude pro mě moje koláž pracovních aktivit jakousi celoživotní Moebiovou páskou, která je symbolem propojení mnoha různých stran. Nicméně po narození syna je pro mě nejdůležitější rodina a čím dál víc vnímám, že mě dobré vztahové prostředí hodně posiluje i v práci. Takže je to vlastně zase ta páska. K tomu mám hory, přírodu, spoustu hudby a knížek, péči o zvířata a další plány, co by bylo třeba v našem kraji dělat.

Máte své životní motto, které vás provází a dává vám smysl i ve vaší profesi?

„Jediné, co je v lidském životě konstantní, je změna.“ Od psychoterapeuta a spisovatele Steve de Shazera.

Co byste poradil někomu, kdo zvažuje práci v sociální sféře? Na co by měl být připraven a co naopak může získat?

Volejte, pište, jeďte k nám na stáž a poznávejte, jak to u nás v praxi funguje. Jedině to vám dá informace o tom, jaké to u nás je. A nám to dá možná dobré důvody, proč vás budeme chtít za kolegy.

Rozhovor s Janem Horákem vedla Renáta Větrovcová

VZDĚLÁVÁNÍ JAKO CESTA K ÚSPĚŠNÉ KARIÉŘE V POMÁHAJÍCÍCH PROFESÍCH

Práce sociálního pracovníka, stejně jako dalších pracovníků v přímé práci, je velmi důležitá, jelikož pomáhá lidem v tíživé životní situaci. Tito odborníci poskytují podporu a pomoc těm, kteří ji potřebují, ať už se jedná o seniory, rodiny s dětmi, lidi bez domova, nebo oběti domácího násilí. Sociální pracovníci jsou někdy jako životní koučové – pomáhají lidem najít cestu z tíživých situací a budují lepší společnost. Díky nim se svět stává lepším místem pro seniory, rodiny i ty, kteří se zrovna ocitají v nepříznivé životní situaci. Být sociálním pracovníkem však není jen o tom mít dobré srdce, ale také o tom, že se člověk neustále vzdělává a profesně roste. Jinak řečeno – být sociálním pracovníkem je práce, kde se musí člověk učit stále něco nového, aby mohl efektivně pomáhat druhým.

Neustálé vzdělávání a profesní rozvoj jsou tak nedílnou součástí této práce, která umožňuje sociálním pracovníkům reagovat na měnící se potřeby svých klientů a společnosti. A proto jsme tu my – Diakonický institut! S radostí organizujeme vzdělávací aktivity (nejen) pro sociální pracovníky, kteří působí v našich sociálních službách.

Témata pro následující období pro vás máme již nachystána.

Lektoři i my se těšíme na viděnou!

Lucie Ližičková a Vladimíra Kullová

Socioterapie – metody a techniky práce s klientem		Neurobiologické a psychiatrické souvislosti práce s klienty – abychom jim více rozuměli	
24. 6. 2025	Mgr. Monika Kolondrová, DiS	26. 8. 2025	MUDr. Michal Raszka, PhD.
Zvládání chování náročného na péči u lidí s mentálním postižením nebo autismem		Komunikace s lidmi s duševním onemocněním	
22. 8. 2025	PhDr. Hynek Jůn, Ph.D.	2. 9. 2025	MUDr. Michal Raszka, PhD.

Diakonický
Institut

SETKÁNÍ MAMINEK NA MATEŘSKÉ A RODIČOVSKÉ DOVOLENÉ

Stalo se již milou tradicí, že se každoročně setkáváme s našimi kolegyněmi – maminkami, které jsou aktuálně na mateřské či rodičovské dovolené. Ani letos jsme na tuto výjimečnou příležitost nezapomněli, a tak se prostory Ústředí opět zaplnily příjemným ruchem, smíchem a veselými hlásky těch nejmenších. Připomněli jsme si, že mateřství je nejen krásné, ale i velmi důležité období v životě každého rodiče – období, které si zaslouží naši pozornost a podporu.

Maminky přivítala náměstkyně ředitelky Romana Bělová, společně s vedoucí sekce řízení lidských zdrojů Lenkou Waszutovou, které přiblížily aktuální dění v organizaci a výzvy, jež lze v blízké době očekávat. Velkým přínosem byla návštěva paní zubařky MDDr. Elišky Brtníčkové, která si připravila poutavou a praktickou přednášku s názvem „Zdravé zuby“. Poskytla užitečné rady nejen k péči o dětský chrup, ale i o ústní hygienu celé rodiny. Všichni ocenili možnost konzultací i sdílení vlastních zkušeností.

Nechyběl ani oblíbený fotokoutek s rekvizitami, který opět nabídl příležitost uchovat si vzpomínku na společně strávené chvíle. Neformální část patřila především sdílení, osobním rozhovorům a příjemnému popovídání u šálku kávy. Celé setkání se neslo v přátelském a uvolněném duchu a bylo milou připomínkou, že i během rodičovské dovolené zůstávají naše kolegyně nedílnou součástí našeho pracovního týmu.

Využili jsme této příležitosti a pořídili krátký rozhovor s jednou z maminek, s paní Adélou Hovorkovou.

Jaký moment nebo aspekt mateřství vás nejvíce překvapil, ať už v pozitivním smyslu, nebo v ohledu na náročnost této životní etapy?

Protože jsem mámou již druhého dítěte, překvapilo mě, jak je možné ještě o něco více upozadit své potřeby a čas ve prospěch dětí. Z počátku pro mě bylo druhé mateřství náročné, zejména v šestinedělí. Dnes se na to dívám s odstupem a myslím si, že schopností každé mámy je logistická dovednost zvládnout péči o dítě/děti, a ještě si najít čas sama na sebe.

Jakým způsobem se vám daří nacházet rovnováhu mezi péčí o děti a vašimi osobními zájmy či potřebami? Máte nějaký osvědčený tip, který by mohl inspirovat i ostatní maminky?

Jestli se jedná o rovnováhu, to nevím, ale mé zájmy a potřeby v podstatě naplňují nyní především mé děti. Uvědomuji si, že nebude dlouho trvat, než mě přestanou potřebovat s takovou intenzitou, jako je tomu nyní. Až přijde puberta, možná budou beze mě alespoň na chvíli rády. Ale po pravdě nejvíce času pro sebe sama mám večer, a proto je mým, dá se říci, každodenním cílem správně unavit děti, aby brzo „padly“ do postele a já měla čas na sebe, partnera.

S jakými pocity a perspektivou se díváte na váš budoucí návrat do pracovního prostředí, obohacena o zkušenosti z období mateřské/rodičovské dovolené?

Jsem si vědoma, že to bude z počátku jízda. Syna zavést do školy, dcerku do školky, po práci je vyzvednout, nakoupit, večere... Ale věřím, že to zvládneme. A jaké zkušenosti mi mé děti dávají, to je velká dávka trpělivosti, ta se může v práci jistě hodit.

Jaké klíčové rady nebo povzbuzení byste chtěla předat kolegyním/kolegům, kteří se na mateřskou/rodičovskou dovolenou teprve připravují?

Radu nemám asi žádnou, ta zkušenost je nepřenositelná a každý si své mateřství prožije podle sebe. Jen možná bych za sebe zmínila, že i když svou práci mám velice ráda, mateřství a rodičovství by si měl každý, kdo jen může, maximálně užít. Pokud ho k tomu nepřinutí nějaké důležité okolnosti, nespěchat za každou cenu do práce. Ty děti nám vyrostou, ani nevíme KDY.

Rozhovor vedla Markéta Stanieková

Rok povolání – více na webu SD

DĚKUJEME, ŽE DOBRÍ LIDÉ, KTERÍ NEVÁHAJÍ PODPOŘIT POTŘEBNÉ, STÁLE ŽIJÍ

Chceme se s vámi podělit o jeden úžasný příběh. Pavel, klient služby chráněné bydlení ARCHA Široká Niva, je v tíživé finanční situaci. Nemá přes opakované žádosti přiznán plný invalidní důchod, pobírá dávky v hmotné nouzi. Své výdaje musí s podporou klíčové asistentky dobře plánovat a ne vždy si může dovolit pořídit si vše, co by si přál a potřeboval.

Při návštěvě své praktické lékařky z Vrbenska za účelem vyřizování žádosti o zvýšení stupně invalidního důchodu paní doktorka se svou nelehkou situací seznámil. Paní doktorka se poté rozhodla, že si Pavel zaslouží pomoci, a obdarovala jej finanční částkou na zakoupení nových sportovních bot.

„Teď si můžu jít zaběhat a zakopat, to mě baví. Nové boty jsou super. Paní doktorka je hodná,“ raduje se Pavel.

Teď si můžu jít zaběhat a zakopat, to mě baví. Nové boty jsou super. Paní doktorka je hodná.

AUGMENTATIVNÍ A ALTERNATIVNÍ KOMUNIKACE V PRAXI

V chráněném bydlení ARCHA Český Těšín podporujeme a přijímáme různé formy komunikace. Pro Reného je používání barev k rozlišení jednotlivých dnů v týdnu způsobem, jak si zajistit strukturu, předvídatelnost a klid.

Jak to funguje: René přiřadil každému dni v týdnu unikátní barvu, což mu pomáhá identifikovat a orientovat se v každodenních aktivitách. Tento jednoduchý, ale silný nástroj je součástí jeho systému alternativní a augmentativní komunikace (AAK), který mu umožňuje cítit se sebevědoměji a mít větší kontrolu. Takové zelené pondělí mu pomáhá určit, zda již dnes užil léky, co si naplánoval na snídani a zda má dnes nějaké schůzky v kalendáři.

Proč je to důležité: Používání AAK, ať už prostřednictvím piktogramů, barev, symbolů, nebo jiných strategií, zajišťuje, že každý má možnost komunikovat způsobem, který mu vyhovuje. Je to o budování sebevědomí, porozumění a inkluze.

DÍKY VÁM OŽÍVAJÍ SMYSLY!

S velkou radostí oznamujeme, že místnosti pro senzorickou integraci v rámci projektu BO žijí všemi smysly jsou zkolaudovány! Je to obrovský krok vpřed pro děti s autismem, které už je začínají využívat v rámci každodenní podpory.

Za tento úspěch patří naše upřímné poděkování MSK, Městu Bohumín, firemním i soukromým dárcům a podporovatelům. Vaše důvěra a finanční pomoc nám umožnily přetavit vizi ve skutečnost.

Od září 2025 budou místnosti plně v provozu pro naše klienty. Aktuálně intenzivně nakupujeme speciální pomůcky, aby terapie byla co nejefektivnější.

Stále je možné přispět na projekt prostřednictvím darujme.cz a pomoci nám dokončit naši misi. Každý příspěvek má smysl!

Děkujeme!

www.darujme.cz

DĚKUJEME RODIČŮM MŠ KLÍČEK ZA VLNU SOLIDARITY!

Po ničivých zářijových povodních se ukázalo, jak silná je komunita kolem MŠ KLÍČEK v Karviné. Chtěli bychom z celého srdce poděkovat všem rodičům, kteří neváhali a okamžitě se zapojili do sbírky pro potřebné.

Každý jeden dar – ať už oblečení, školní potřeby, věci pro volný čas, čisticí prostředky, kosmetika, nebo potraviny – byl obrovskou pomocí. S radostí můžeme potvrdit, že všechny shromážděné dary byly předány rodinám a jednotlivcům, kteří se ocitli v nouzi. Bylo inspirativní vidět takovou vlnu solidarity a ochoty pomoci. Díky vám víme, že se v těžkých časech můžeme spolehnout jeden na druhého.

Ještě jednou, DĚKUJEME!
Tým střediska SALOME Bohumín

NOVINKA V KNIHOVNĚ SLEZSKÉ DIAKONIE

Knihovní fond jsme obohatili o titul **Predbehli svoju dobu**, který nám s laskavostí věnovala samotná autorka, paní Vlasta Okoličáňová. Publikace přináší silné příběhy žen, které se výrazně zapsaly do života evangelické církve – svou vírou, službou i odvahou překračovat dobové hranice. Kniha inspiruje a otevírá pohled na dosud méně známé příběhy osobností v dějinách církve. K zapůjčení u nás v knihovně.

JAN HORÁK VYBÍRÁ ZE SVÉ KNIHOVNY

Kniha přináší přehled vybraných metod práce s lidmi, kteří užívají drogy, a je určena jak pro odborníky a studenty psychosociálních oborů, tak pro zájemce o problematiku drog a závislostí z řad široké veřejnosti. Popisované metody mají společné zázemí v současných konceptech sociálních věd, jako jsou participativní přístupy, empowerment nebo kritická sociální práce. Autorský tým je tvořen českými odborníky, převážně sociálními pracovníky, s bohatými zkušenostmi z práce s lidmi užívajícími drogy. Kniha je psána přístupným jazykem, metody obsahují řadu příkladů a konkrétních doporučení pro praxi a zvláštní pozornost je věnována skupinám se specifickými potřebami.

Zdroj textu a fotografie: <https://munishop.muni.cz>

PERSONÁLNÍ KONFERENCE EFEKTIVNÍ PERSONÁLNÍ PRÁCE V SOCIÁLNÍ SFÉRE

Sledujte naše příběhy

Vydává: Slezská diakonie, Na Nivách 7, 737 01 Český Těšín, tel.: 558 764 333, ustredi@slezkadiakonie.cz, IČO: 65468562, č.ú.: 23035791/0100.

Odpovědný redaktor: Mgr. Renáta Větrovcová, r.vetrovcova@slezkadiakonie.cz, grafická úprava: Milan Letošník, korektura: Hana Kačmárová.

Titulní foto: Milan Letošník. Vychází 4× ročně, březen, červen, září, prosinec 2025. Vydání povoleno rozhodnutím MK ČR, E 12139. www.slezkadiakonie.cz

Tisk: Drukarnia ARKA, www.arkadruk.pl